

delo živiljenje

GLASILO DELA

ZAJEC ALFONZ
LOŠKA C. 56
64226 ŽIRI

LETNIK 32

ŽIRI, NOVEMBER 1994

Morda že z novim letom delniška družba

Leto se že bliža koncu in enako lahko rečem tudi za postopek lastninskega preoblikovanja Alpine v delniško družbo.

V skladu z zakonom o lastninskem preoblikovanju je preoblikovanje izvedeno z dnem vpisa v sodni register. Težko bi trdila, da se bo to zgodilo še v tem letu, čeprav moramo opraviti v zvezi s preoblikovanjem le še dvoje: pridobiti soglasje Agencije Republike Slovenije za prestrukturiranje in privatizacijo k lastninskemu preoblikovanju podjetja in vpisati družbo v sodni register. Doslej se je namreč pokazalo, da postopki v praksi običajno trajajo dlje kot je bilo prvotno predvideno.

Zahtevo za izdajo soglasja k lastninskemu preoblikovanju smo že posredovali Agenciji v drugi polovici oktobra, tako da v primeru, da Agencija ne bo zahtevala

Vodja splošno-organizacijskega sektorja Mojca Gantar

kakih dopolnitev, soglasje lahko pričakujemo v drugi polovici novembra.

Po pridobitvi soglasja bomo lahko izvedli še zadnje, to je postopek vpisa družbe v sodni register. To

je, kot vsa druga področja, ki se nanašajo na gospodarske družbe, zakonodajno na novo urejeno, kar v prakso prinaša tudi določene nejasnosti, ki lahko, če drugega ne, zavlečejo postopke.

Z vpisom družbe v sodni register se bo torej končalo preoblikovanje Alpine iz družbenega podjetja v delniško družbo. Novo nastala družba bo morda začela delovati po pravilih, ki so predpisana za tako družbo z zakonom, ter statutom in drugimi akti družbe, ki jih bo potrebno v zvezi s tem še sprejeti.

Delniška družba je med gospodarskimi družbami najbolj zapletena, kar se odraža tudi v zakonu o gospodarskih družbah, ki ji namenja polovico svojih določb in kar se bo verjetno odrazilo tudi pri aktiviranju družbe. Vendar o tem mogoče več kdaj drugič.

Mojca GANTAR

Kako smo poslovali v zadnjih devetih mesecih

Zadnje obdobje pred zaključkom leta je že dober kazalec, kako bomo zaključili poslovno leto; oglejmo si nekatere podatke o našem delu v devetih mesecih.

PROIZVODNJA

V prvih devetih mesecih leta 1994 je bilo izdelanih 1.600.000 parov obutve, od tega 1.118.000 parov modne (70 %) in 482.000 parov športne obutve (30 %). Skupaj pa je bilo narejeno 18 % oz. 240.000 parov več kot v enakem obdobju lani. Proizvedena količina znaša kar 85 % planirane, kar kaže na to, da bo proizvodnja v letu 1994 višja od načrtovane.

Od celotne proizvedene količine je bilo nekaj več kot 10 % obutve izdelane pri naših kooperantih.

Največ smo izdelali ženskih nizkih (577.000 parov), 275.000 parov moške obutve, preko 270.000 parov tekaških, 134.000 parov sandal, 132.000 parov ženskih škornjev, 114.000 parov smučarskih čevljev itd.

PRODUKTIVNOST IN KAKOVOST

Proizvodnja na delovni dan znaša za devet mesecev leta 1994 8.004 parov, kar je 12 % več kot v enakem obdobju lani. Fizična produktivnost, torej proizvodnja na zaposlenega v navedenem obdobju, znaša v letu 1994 1.276 parov, kar je 2,3 % oz. 28,6 para na zaposlenega več, na žalost pa je parov slabše kvalitete nekoliko več kot lani.

V povprečju so norme v devetih mesecih leta 1994 presežene za 14,3 %.

ZAPOSLOVANJE

V devetih mesecih leta 1994 se je število zaposlenih z 1.495 povečalo na 1.512 (17 delavcev oz. 1 %). Skoraj vse dodatno zaposlovanje odpade na proizvodnjo, kjer se je število zaposlenih povečalo kar za 16, v skupnih službah za 1 delavca, v maloprodajni mreži pa je stanje enako, kot na začetku leta.

IZKORIŠČANJE DELOVNEGA ČASA

Skupni delovni fond ur je letos 1 % nižji od fonda ur v devetih mesecih lanskega leta. Zmanjšale so se ure po učinku in ure praznikov, močno pa se je povečal čakalni čas – kar za 34 %!

Nadur pa je bilo letos opravljenih 25 % manj kot v enakem obdobju lani.

(Nadaljevanje na 2. strani)

NAŠ KOMENTAR

Da, sedaj postajamo pravo zahodnjaško, kapitalistično podjetje, osnovano na zasebni lastnini. In sprašujemo se, kaj se je pravzaprav spremenilo?

Na trgu smo delovali (kar zadeva izdelke) že doslej. Manj smo bili na trgu mi sami, z vsemi stroški ali neizkoriščenimi možnostmi. Ob manj zahtevnem jugoslovanskem tržišču in Vzhodu – skrajnih prizadevanj vseh, od vodilnih – do vsakega od nas še ni bilo treba.

Sedaj ni nič več zanesljivega; ne vemo, če bomo prihodnje leto še konkurenčni na trgu, ne, če bomo kot posamezniki imeli delo. To ni nobeno malodušje, ne strašenje; tako po svetu je.

Zato je garancija za naše nadaljnje delo le stalno izpopolnjevanje programov, poslovnosti, kakovosti. Ob tem ne prestando osebno izpopolnjevanje in zavest, da vsak od nas spozna, česa je sam sposoben. Potem skupaj s sodelavci – konkurirati vsem drugim. Skratka, vsi smo na trgu – pri čemer dobri nameni sploh ne štejejo – velja le končni efekt, ki se da primerjati z drugimi.

Samoupravljanje nam je prineslo precej samozavesti, morda se je kdo za to fasado kdaj tudi skril.

Sedaj smo tu, taki kot smo, soočeni z vsem kar ta svet je: krut in neusmiljen, zahteven, ne da bi upošteval naš trenutni položaj.

Pri tem optimizmu ne sme manjkati, samozadovoljstvo pa ni na mestu.

N. P.

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Investirati korajžno, a racionalno

Usnjarsko predelovalna (in s tem tudi čevlarska) industrija, žal, spada med manj dobičkonosne veje gospodarstva, kar je praktično povzročilo selitev proizvodnje iz zahodne Evrope (Nemčija, Italija) na Vzhod (prek Poljske, Češke do Indije in Kitajske). Vzrok za tako selitev je v glavnem cenejša delovna sila, saj za čevlarsko industrijo velja, da je delovno intenzivna in da v izdelku (čevlju) predstavlja strošek dela sorazmerno velik del, kateremu se tudi z uvajanjem najsodobnejših tehnologij ne da v celoti izogniti.

Slovenijo strokovnjaki uvrščajo ob bok omenjenih vzhodnoevropskih držav, s tem, da ugotavljajo, da smo kvalitetnejši, bolj prilagodljivi in smo zaradi boljšega stika z zahodnimi tržišči tudi bolje tehnološko opremljeni. Zato je kakršnokoli razmišljanje o investicijah (vlaganjih) treba graditi ravno na teh primerjalnih prednostih.

Omejujem se le na vlaganje v strojno opremo (namerno se ne dotikam drugih področij, kot so kadri ali trgi, kar je z opremo zelo povezano) in če analiziram investicije zadnjega leta, dveh, lahko ugotovim:

- vrednostno in po vsebini smo se poskušali držati letnih planov,

- poskušali smo vlagati sorazmerno enako v vse oddelke (izjema je samo sekalnica).

Večina tehnološko zastarelih strojev je bilo tako v montažah, kot v šivalnicah zamenjanih z novejšimi. Kupili smo več strojev, ki ne sodijo v »železni repertoar« po sameznih oddelkih, a kljub temu bistveno skrajšajo proces dela (zakovičenje, hladilniki, stroji za vlaženje) in nekaj sorazmerno dragih strojev v orodjarni in plastiki (kopirka, stroj za brizganje manjših plastičnih delov).

Jasno je, da so v vseh oddelkih še potrebe in nekaj od teh jih bomo

Vodja proizvodnje Janko Rejc

uvrstili v plan za naslednje leto in jih tudi poskušali (glede na finančne zmožnosti) realizirati. Želim poudariti, da že pri sestavljanju plana zelo natančno analiziramo

tako potrebe, kot tudi morebitne prihranke, saj se moramo (in to vedno bolj) zavedati, da se mora vsaka investicija čimprej povrniti; če se ne, ni dosegla svojega namena.

Plan investicij za proizvodnjo obutve za naslednje leto bi bil po posameznih oddelkih v nekaj besedah naslednji:

- razvoj: nadgradnja CAD sistema, z vzorčnim rezalnikom materialov

- prirobovalnice, šivalnice: šivalni stroji, sekalni stroji (Col), stroji za tanjšanje

- sekalnica: stroja za egaliziranje in brušenje podplatov

- montaže: naš namen je postopoma preiti s trakov na tako imenovani RING sistem, ki se je v svetu dobro pokazal in katerega prednosti so prav v kvaliteti, prilagodljivosti, manjših stroških za kopita itd.

- plastika: stroj za brizganje notranjkov.

Plan investicij bo sestavni del plana Alpine, ki bo predstavljen na delavskem svetu.

Če sem že uvodoma omenil, kaj o nas mislijo zunanji strokovnjaki, naj tudi končam z njihovo ugotovitvijo, da je relativno dobra tehnologija pri nas (v Sloveniji) slabše izkoriščena, kot bi glede na ostro tržno konkurenco morala biti. Bolj poetični pisci bi zapisali, da se tukaj začne nova zgodba, sam pa mislim (oz. sem prepričan), da je vse to ista zgodba, in to ne politično promovirana zgodba o uspehu, temveč zgodba o nadaljevanju pravilno začrtane in z določenimi konkretnimi rezultati potrjena usmeritev Alpine. Tu pa je (in bo) potrebno tudi nekaj (ali kar precej) korajže.

Janko REJC

Perspektivni smučarki Tina Kavčič in Barbara Kalan, ki trkata na vrata reprezentance, sta pred kratkim obiskali naš servis

Kako smo poslovali v zadnjih mesecih

(Nadaljevanje s 1. strani)

PRODAJA IN IZVOZ

V letošnjih devetih mesecih je bilo proizvedeno 1.600.000 parov obutve, prodano pa 1.427.000 parov, kar je 172.000 parov manj od proizvedenega. Hkrati pa je prodaja za 105.000 parov oz. 8 % višja, kot v enakem obdobju lani.

Manj kot lani je Alpina odpremila v maloprodajno mrežo, kar je znižalo odpremo na domači trg za 11 %, na tuje trge pa je bilo odpremljeno za 14 % več kot lani.

V maloprodajni mreži je Alpina prodala 132.000 parov lastne in 147.000 parov dokupljene obutve, v primerjavi z lanskim letom pa se je prodaja lastne obutve znižala za 16 %, prodaja dokupljene obutve pa se je povežala za 25 %.

ZALOGE SO SE POVIŠALE

Vrednost zalog v proizvodnji znaša po planskih cenah 30. 9. 1994 1.585 milijona SIT, v maloprodajni mreži pa znaša vrednost zalog 826 milijonov SIT oz. 8 % več, kot lani. Povežala se je zaloga končnih izdelkov.

Povišanje zalog v skladiščih ima za posledico poslabšanje obrata zalog. Povprečno so namreč zaloge materiala v devetih mesecih leta 1994 kar 56 dni vezane v skladiščih materiala, to pa je 14 dni več, kot v enakem obdobju lani. Vezava zalog nedokončane proizvodnje se je podaljšala za 2 dni, vezava zalog končnih izdelkov pa za 4 dni.

Obrat zalog v maloprodajni mreži se je prav tako poslabšal, dnevi vezave pa so se podaljšali.

PLAČE

Masa brutto plač se je v Alpini v devetih mesecih letošnjega leta, v primerjavi z enakim obdobjem lani, povežala za 25 %, od tega največ v proizvodnji (27 %), najmanj pa v maloprodajni mreži (15 %).

V istem obdobju so se cene na drobno v Sloveniji povežale za 20 %, cene življenjskih potrebščin za 21 %, povprečne mesečne brutto plače v gospodarstvu Slovenije pa za 28 %.

Povprečne neto plače v Alpini v obdobju januar-september 1994 so znašale 44.810,00 SIT.

(po poslovnem poročilu)

mi vam **vi nam**

Organizacija:

Če organizatorji ob prizadevanjih za učinkovitost, pozabljajo na vsakdanje težave delavcev, nenadoma ugotovijo, da niso učinkoviti.

Organizacija:

Konji vlečejo voz v isto smer le, če so upreženi. Ljudje delujejo usklajeno samo tedaj, če so dobro organizirani in motivirani.

Kadri:

Ko vodilni rečejo: »Tole sem naredil«, in pri tem mislijo na skupino, ki jo vodijo, pozabljajo, da morajo storiti vse, da ljudje pravijo: »Tole smo naredili«, pa čeprav je vodja dal idejo in vse organiziral.

Denar:

Če nimamo denarja, se zanj borimo; ko ga imamo, ga ne znamo ceniti.

Uredništvo

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Bokalova znova v formi

Tudi na področju smučarskega programa (alpsko smučanje) smo stalno v stiku zlasti z našimi tekmovalci, ki se pripravljajo na novo sezono. Opremilimo smo že vse tekmovalke in tekmovalce, ki nastopajo z našimi čevlji.

Že do prve tekme v sezoni, to je paralelnega slaloma 5. oz. 6. novembra v Saas Feeu je bilo treba vse natančno pripraviti, da tekmovalci ne bi imeli težav. To je tekma, ko se tako moški kot ženske pomerijo v paralelnem slalomu, katerega rezultati štejejo pri ženskah za svetovni pokal, pri moških pa le za ekipno uvrstitev v pokalu narodov.

Pred kratkim sem se mudil v Möltallu v Avstriji, kjer so na ledeniku trenirali tudi moški člani A reprezentance Slovenije, kjer pa trenutno Alpina nima nobenega tekmovalca. Lahko pa rečem, da se je izkazal naš Rene Mlekuz (B reprezentanca), ki je premagal tudi nekatere člane A reprezentance.

Ženske, med katerimi sta tudi dve naši tekmovalki, članici A reprezentance (Alenka Dovžan in Katja Koren), so trenirale v švicarskem Zernattu. V slalomu se je zelo izkazala Nataša Bokal, ki bo to sezono nastopala za Alpino; bila je med najboljšimi.

Razpoloženje v taborih tekmovalcev in tekmovalk je izredno in vsi z velikim optimizmom pričakujejo začetek tekmovalne sezone, ki

se bo s prvo tekmo za svetovni pokal začela 26. in 27. decembra v Park Cityju v Ameriki. Mi bomo naredili vse, da bodo naši tekmovalci (gledano z vidika obutve) lahko uspešni. Zato bom odšel tudi na prve tekme, da bom posredoval, če bo potrebno.

Ob tem bi še omenil, da se za naše smučarske čevlje zanimajo praktično v vseh reprezentancah, celo Avstrijci. Še posebno pa to velja za japonske in danke tekmovalce, ki našo obutvijo že nosijo. Tako zanimanje je brez dvoma posledica osvojenih kolajin na olimpijadi in uspehov v svetovnem pokalu.

Ob tem se velja vprašati, kako ravnati, da bomo ostali v igri s hudo konkurenco. Podjetje bi moralo v zvezi s tem oblikovati ustrezno strategijo, saj bi se v slučaju, da bi začeli opremljati tuje tekmovalce še v večji meri morali vključevati v smučarske poole (pule) posameznih držav, kar ni poceni (npr. vključitev v nemški ski pool stane 22.000 DEM).

Kar zadeva odnos do tekmovalcev, imamo trenutno enoletne pogodbe z Miklavcem, Dovžanovo in Korenovo, pri čemer računamo, da bomo pogodbe ob ugodnem razpletu sezone podaljšali na olimpijsko obdobje, to je na štiri leta.

Z ostalimi tekmovalci imamo sklenjene triletno pogodbo.

Glede na dobre priprave tako tekmovalk in tekmovalcev, z optimizmom pričakujemo novo smučarsko sezono. **Peter JEREB**

Z dobrimi ocenami naših čevljev v smučarsko sezono

S tekmovalci, tako s smučarskimi tekači, kakor tudi z biatlonci, ki tekmujejo z našimi čevlji, neprestano sodelujemo, tudi z opremo in prilagajanjem le-te.

Pred kratkim sem se mudil v Ramsauu v Avstriji, kjer se na ledeniku Dachstein na zadnjem treningu pred tekmami zbere večina tekmovalcev, ki nastopajo v svetovnem pokalu.

Tu je pred kratkim padlo nekaj svežega snega, tako da so razmere za vadbo idealne in tekmovalci se bodo lahko za prvo tekmo, ki bo prav tu - dobro pripravili. Še pred prvo tekmo v svetovnem pokalu, je še preizkušnja v bližnjem Tauplitzu, kjer se zbere vsa tekaška elita. Med njimi je tudi več tekmovalcev, ki nastopajo z našimi čevlji. Nova modela NNN 622 - za drsalno tehniko in NNN 602 za klasično tehniko sta vzbudila med tekmovalci veliko pozornost pa tudi prve pohvale, da so po konstrukciji boljši in bolj funkcionalni kot stari in so primerni za najtežje preizkušnje. Na snegu je naša obutev izredno vpadljiva in lepa.

Naj omenim še, da se je naša odločitev, da nekatere tekmovalce še dodatno opremimo (dresi, kape, trenirke...), izkazala

kot pravilna in učinkovita promocija naše firme. Med drugim sem govoril tudi s švedsko reprezentantko Antonino Ordino, ki je na olimpijadi zasedla zanjno skromno 8. mesto. Ta je bila v tem kraju na enomesečni vadbi in letos pričakuje še bistveno boljše rezultate. Opremilimo jo z našo opremo in še dodatno izpopolnili in prilagodili obutev - posebej za njene zahteve.

Z letošnjo sezono se začne novo olimpijsko obdobje. Mislim, da ima Alpina dobro zastavljeno delo, zlasti z mladimi, ki so se že dokazali v tekih in v biatlonu, saj so na svetovnih mladinskih prvenstvih osvajali medalje (Italija, Norveška, Belorusija).

Rezultati so temelj uspehov v naslednjih sezonah. Upam, da nas tekmovalci na čelu z Alsgaardom ne bodo razočarali.

Marca bo v kanadskem Thunderbayu svetovno prvenstvo v nordijskih disciplinah oz. svetovno prvenstvo v biatlonu v Anterselvi v Italiji. To bosta dva viška sezone; mi vsi pa bomo najboljše lahko videli tudi na naših tekmovališčih v tekmovalstvu za svetovni pokal. Že 14. decembra bodo v Bohinju nastopili tekači, biatlonci pa bodo od 12. do 18. decembra na Pokljuki.

Lojze OBLAK

Avstrijski in evropski prvak v triatlonu Klaus Gstinig je s kolegi obiskal Alpino. Vsi skupaj so izrazili prijetno presenečenje nad našo obutvijo, tako za alpsko smučanje kot tekaško. Navdušeni so tudi nad strokovnimi in hitrimi posegi našega servisa.

Celo avstrijski triatlonci zadovoljni z našimi čevlji

Avstrijec Klaus Gstinig že sedem let nastopa v smučarskem triatlonu (to je veleslalom, smučarski tek in streljanje) in je bil med drugim tudi evropski prvak v tej nekoliko manj znani panogi.

Pred tem se je ukvarjal bolj z alpskim smučanjem in bil je tudi v mladinski reprezentanci Avstrije.

Potem je odšel v vojsko, kjer se je vključil v triatlonsko ekipo, ki je bila bolj vojaško usmerjena panoga.

O svojem športu in sodelovanju z Alpino je ob obisku v Alpini povedal: »Ta šport je v Avstriji uradno bolj popularen in cenjen. Od tedaj, ko sem prišel iz vojske, ga tudi jaz gojim bolj načrtno in profesionalno. Tudi z vašimi čevlji sem zelo zadovoljen, tako s te-

kaškimi kot s čevlji za alpsko smučanje, ki se nam zdijo prav senzacionalni.

Moji kolegi v Lienzu, kjer živim, so z navdušenjem začeli spravevati, kje se da kupiti take čevlje.

Če povem bolj konkretno, se mi zdijo čevlji za alpsko smučanje v redu tudi zaradi zaklopov, pa tudi kanting je zame v redu. Morda bi za druge to kazalo urediti še kako drugače, da bi bilo možno regulirati... Tudi vložek v zadnjem delu čevlja bi bil zelo koristen. Čevlji so na konici in na podplatih prav tako v redu - tudi zaradi obrabe.

Ob tem, ko smo Klausu in njegovim kolegom, ki so obiskali Alpino, zaželeli veliko uspehov še naprej, je zatrdil, da je sodelovanje z Alpino zelo dobro: »Servis samo pokličem, pa je že vse urejeno - in želim, da bi bilo še naprej tako.«

N.P.

Strokovne informacije so za prodajo obutve nujno potrebne. Delavcem iz naše prodaje jih je med drugim posredoval Tone Kavčič

KAKO USTVARJAMO

Kdaj bo vsak naredil vse, kar je treba

Oktobra smo ponovno povabili vse naše kupce na predstavitev novih kolekcij tekaškega in smučarskega programa za sezono 1995/96, ter trekking programa za leto 1995.

Kljub temu, da so bili na sestanku predstavniki firm, ki v tujini prodajo večino produktov pod blagovno znamko ALPINA, z udeležbo nismo bili zadovoljni. Pogrešali smo prisotnost tistih, ki se v Alpini redkeje oglašijo, tistih, ki imajo manj možnosti povedati svoj mnenja in prispevati svoj delež k oblikovanju čim boljše ALPINA kolekcije in s tem k izboljšanju rezultatov tudi na njihovih trgih. Razloge za odsotnost poznamo, zato si bomo prizadevali, da se kaj takega ne bo več ponovilo.

Kaj povedati o kolekcijah, ki smo jih predstavili kupcem? Sprejete so bile brez večjih pripomb, torej ni razloga za skrb za boljše rezultate jutri, katere moramo doseči še posebej pri smučarskem in trekking programu. Pa je res tako? Ali ni končni kupec tisti, ki dokončno potrdi oz. sprejme izdelek, ob upoštevanju izgleda, udobja, funkcije in cene; njegovo sodbo pa verjetno vsi nestrpno pričakujemo.

Po stari praksi, ki se je očitno ne moremo znebiti, smo kupcem ponovno prepustili pobudo pri oblikovanju kolekcij, zaradi česar so bile kolekcije dokončane

»tik pred zdajci« in da je marsikateremu izdelku še manjkal »zadnji fini«, ki največkrat loči lepo od povprečnega. Ali smo v tej časovni stiski uspeli uveljaviti načelo ekonomičnosti izdelkov, za katerega mirno lahko trdim, da poleg kvalitete postaja nujen pogoj za obstoj na trgu (saj se v končni fazi odraža v ceni izdel-

ka), bomo ugotovili v bližnji prihodnosti. Sporočilo trga je že danes jasno – ne sprejema nobenega povečanja cen in na njem bodo preživeli tisti, ki bodo atraktivni, funkcionalni in cenovno konkurenčni.

In kako naprej? Kot po navadi, bi bil najkrajši odgovor – storiti vse, da bodo kupci do-

bili vzorce še pred božičnimi prazniki. Lažje reči, kot izpolniti, bodo rekli tisti, ki najbolje vedo, kaj to pomeni. Toda drugega izhoda ni, je pa nova izkušnja. Kdaj neki se jih bo nabralo toliko, da bomo spoznali, da v prihodnje tako ne smemo delati, če hočemo dobro sebi in ALPINI.

Boris MARKELJ

Alpina Cro ponovno osvaja Hrvaško

Firma Alpina Cro, ki deluje na Hrvaškem, je bila in je še sedaj na pol v vojni, kar je povzročilo, da je prodaja izredno padla. Že lani, posebno pa letos je spet opaziti vzpon prodaje, kar na eni strani pogojuje umirjanje razmer, nekoliko višja kupna moč prebivalstva, na drugi strani pa je ponovno prišla do izraza dobra ponudba Alpine (v primerjavi s konkurenco) in siceršnji ugled firme, ki očitno pametno gospodari.

Tokratni obisk je bil v prvi vrsti namenjen urejevanju razmer in dogovorom o nadaljnjem sodelovanju med matično Alpino in Alpino Cro. Vodja MPM Aleš Dolenc, direktor Alpine Cro Bojan Končan in namestnik direktorja Stjepan Novoselec so se pogovarjali o finančnih odnosih, planu za leto 1995, nadaljnjih usmeritvah, sodelovanju, stroških in drugih operativnih vprašanjih.

Razumljivo je, da je v prej omenjenih razmerah Alpina pomagala naši hrvaški firmi, da bi lažje prebrodila težave. Med drugim tudi z odlaganjem plačil.

Tudi ta vprašanja se počasi normalizirajo, saj se dolg Alpine Cro Alpini žiri postopno zmanjšuje.

Alpina Cro, kjer je sedaj zaposlenih 94 delavcev, načrtuje za prihodnje leto nadaljnjo rast prometa in še večjo uspešnost v celoti. Pri tem se zavedajo, da še ne delujejo v normalnih razmerah, na drugi pa, da imajo tudi sami še rezerve. Letni plan pripravljajo že na podlagi rednih končnih pričakovanj uspehov letošnjega leta.

Upajo tudi, da bodo imeli prihodnje leto manj stroškov z obrestmi in da bodo lahko nekaj več sredstev vložili v aranžerske materiale, kar je za uspešno prodajo nujno potrebno.

V posebnem razgovoru z namestnikom direktorja Alpine Cro Stjepanom Novoselecem in poslovojem najuspešnejše

hrvaške prodajalne Dragom Četojevićem smo odprli zlasti aktualne teme, kot je trenutna problematika, vprašanje dodatne prodaje izven sedanjih prodajal in lastninjenje.

Kaže, da dobava našega blaga v njihove prodajalne kasni 15–20 dni, posebno še zato, ker so hladni dnevi prišli prezgodaj. Sedaj ljudje že zelo povprašujejo po škornjih.

Največji dobavitelj je še vedno Alpina, določene proizvode pa nabavljajo tudi druge, da imajo za hrvaški trg primerno ponudbo. Kupna moč se tu počasi dviguje, kar spreminja tudi strukturo povpraševanja. Zlasti to velja za Zagreb. Pred leti so na Hrvaškem prodali tudi precej smučarskih čevljev, sedaj je povpraševanje po športni obutvi manjše. Zavedati se moramo, da v teh razmerah lahko uspevamo le s pazljivostjo, ne smemo izpustiti priložnosti. Na drugi strani pa se ne smemo zaletavati.

Kvalitetno blago bi ob solidnih cenah in pravočasnih dobavah morali solidno prodajati.

(nadaljevanje na 5. strani)

KRIŠPIN OBUTNIK KOT DELAVEC

IN KOT LASTNIK-KAPITALIST

Časovni plan opravi pogoja za uspeh

Na razgovoru so sodelovali nekateri strokovnjaki modnega programa, in sicer: Bernard JESENKO, vodja tehnološke priprave modne obutve, Janko RUPNIK, vodja montaže modne obutve in Polona ŽAKELJ, vodja prodaje modne obutve.

Delo-življenje:

V kakšnih razmerah pripravljate proizvodnjo? Kje so največje pomanjkljivosti?

Bernard JESENKO:

Najprej bi poudaril, da me najbolj moti dejstvo, da modeli, ki naj bi jih izdelovali, tako dolgo niso dokončno določeni (definirani). Mi pri tem naredimo kolikor moremo, pri čemer pa še zavedam, da bi marsikaj lahko tudi naredili bolje. Veliko pa smo odvisni od drugih dejavnikov, tako zunanjih vplivov (sprememb vzorcev), še bolj pa je odvisno od notranjih razmer, npr. kdaj uspe modele izdelati modelirjem, kdaj tehničnim modelirjem. Če ti kasnijo (zaradi različnih vzrokov), tudi tehnološka služba kasni.

Preden steče proizvodnja, izdelujemo dvoparske kolekcije; temu sledi izdelava potniške kolekcije, kasneje pa še poskusna proizvodnja, ko naj bi modele toliko izpopolnili, da so sprejemljivi za serijsko proizvodnjo.

Nekatere stvari se očitno dogovorimo prepozno; marsikaj bi moralo biti urejeno že pri postavitvi kolekcije.

Kupec dobi obutev iz potniške kolekcije in če se z njo strinja, želi, da bo redna pošiljka prav tako. O vsaki nadaljnji spremembi so potrebni naknadni dogovori s kupci.

Tu pa nastopa že časovni dejavnik. Morda se kje predolgo odlašala ali je kolekcija preširoka ali

pa tudi ne spoštujemo časovnega plana opravi.

Določeni členi pred nami si vzamejo preveč časa in ko smo mi na vrsti, ne moremo nadaljevati nemoteno.

Tudi službe za nami potrebujejo določen čas.

Za nas je važno, da je znan sortiment in da imamo material. Priganjati moramo za naročila. Tako imamo večkrat probleme, ko se ka-

ko se bodo sodelavke vrnile s porodniškega dopusta, oz. če bomo dobili nove kadre.

Na vsak način pa je bistveno to, da ni jasne organizacijske sheme. Če to ni jasno, se je nemogoče dogovarjati naprej.

Izpad potem nadomeščamo popoldne ali ob sobotah, kar delavci razumejo. Bolj vprašljivo je, če delo ni pripravljeno.

Mislím tudi, da kapacitete niso povsem izkoriščene; najprej zaradi tega, ker je tekoči trak povečini nepopolno zaseden, kar je letos kar pogosto. Tudi če bomo spreminjali organizacijo proizvodnje in na primer uvajali ring sistem, bo važno, da bodo zmogljivosti zasedene.

Delo-življenje:

Iz tega je čutiti, da procesa tako zaradi zunanjih in notranjih vplivov ne obvladamo povsem. Kako se to odraža v poslovnem procesu?

Polona ŽAKELJ:

Ko razmišljamo o tem ali bomo imeli dovolj časa za celoten proces, je jasno, da se moramo ravnati po kupcih in njihovih zahtevah. Včasih imamo premalo časa, drugič ga imamo na pretek. Če vsi zavzeto in dosledno izvajamo delo, lahko kljub kratkemu roku, vse naredimo pravočasno.

Včasih smo za to vsi zainteresirani, drugič imamo manj motiva,

Janko RUPNIK:

V proizvodnji te težave čutimo tako v pomanjkanju časa, kot po kvaliteti. Marsikaj ni pripravljeno za proizvodnjo tako, kot bi moralo biti; tako prihaja do precejšnjega izmeta.

V redni proizvodnji (zaradi nepopolne priprave) najprej zaškrilje na cvikarji (premajhni deli, trganje); tudi ne moremo narediti toliko kot je planirano. Mislím, da bi morali izračunati koliko nas to stane (zlasti prekomerni defekti). Ljudje naredijo manj, defekte je treba še popravljati.

Moti tudi izdelava potniških kolekcij, vendar sporazumno to nekako izvedemo.

Pogosto se tudi dogaja, da delamo en artikel večkrat, predvsem zaradi naročil, ki prihajajo z več koncev in ne hkrati.

Bernard JESENKO:

V hudi konkurenci kupci vedo, da od nas lahko zahtevajo zase čimbolj ustrezne dobave, kar pa nam pogosto veže sredstva v zaloga. Riziko je tako na naših ramenih in ne na kupčevih.

Janko RUPNIK:

Vemo, da moramo narediti čim več; če pa manjka podplatov, peta, notranjgov itd., ne moremo normalno delati.

Oskrba proizvodnje bi morala biti bolj dosledna.

Čas nam jemljejo tudi primeri, ko pakiramo in neustrezne škatle – potem pa čevlje še enkrat predevamo v prave škatle. Plačani so delavci v proizvodnji in v skladišču, učinek pa ni tak kot bi lahko bil. Še enkrat poudarjam, to bi morali izračunati. Bolj bi spoznali, kaj pomeni odgovornost.

zlasti, če gre za razdrobljeno proizvodnjo.

Dejavnikov, kako se približati kupcu, je več. Mislím, da imamo še veliko rezerve – od vrha do tal; ali od tedaj, ko sprejemamo naročila – do pošiljke.

Prvo, kar mi pride na misel, je, da moramo vsi imeti delo. Tako pa se dogaja, da ga ima nekdo preveč, drugi pa premalo – in to dopuščamo. S preobrazbo podjetja se bo to moralo urediti drugače.

Bernard JESENKO:

Mislím, da ne bi smeli govoriti o »klečanju« pred kupci, temveč na eni strani o selekciji kupcev, na drugi strani pa, da z notranjo organizacijo dosežemo večji učinek in čim manjše stroške.

(nadaljevanje na 6. strani)

(nadaljevanje s 4. strani)

Rezerve, ki jih vidimo znotraj firme, so, kot že rečeno, v previsokih stroških, od ponekod preveč zaposlenih (glede na promet) do npr. najemnin, ki naše poslovanje včasih kar precej obremenjujejo.

Naš cilj je tudi, da bi letno povečevali promet za 10–15 % in da bi v 3–4 letih dosegli povprečno plačo 650 DEM.

Kar zadeva dodatno prodajo, kot je to npr. v Sloveniji, je to na Hrvaškem težje, ker ob slabši kupni moči ne bi radi sebi delali konkurence. Občasno pa del obuteve že prodajajo manjšim podjetnikom, zlasti iz krajev, kjer ni Alpininih prodajaln.

Kar zadeva lastninjenje, se tukaj zaposleni počutijo nekako prikrajšane, saj so mnogi tu od vaveniške dobe naprej in so desetletja pripomogli k razvoju celotne Alpinine.

Predlagajo, da bi poiskali ustrezen način, da bi se povečal delež lastništva vseh zaposlenih, ki je sedaj zanemarljiv. Na Hrvaškem nimajo certifikatov, so pa pripravljene nekaj, če ne drugače, vsaj simbolično investirati v firmo.

Nekdo PODOBNIK

pacitete časovno prekinjajo (prava oz. poskusna proizvodnja z izdelavo novih kolekcij). To je treba vedno usklajevati in iskati prednost.

Če hočemo izkoristiti vse proizvodne zmogljivosti preko leta, moramo imeti dovolj modelov pripravljenih za proizvodnjo istočasno (za vsako proizvodnjo mora biti tudi material).

Pri načrtovanju nam ne pomaga niti računalnik, če si vsak vzame nekaj rezervnega časa.

Imamo tudi prostorski problem, saj delamo zelo v gneči, zlasti,

Časovni plan opravi pogoja za uspeh

VAŽNO JE ...

... DA VEMO

kadrovske novice

Za mesec oktober je značilna precejšnja fluktuacija delavcev – predvsem prenehanja delovnih razmerij; tako je v oktobru nastopilo delovno razmerje 5 delavcev; z delom pa je prenehalo 9 delavcev.

Delovno razmerje je nastopil pripravnik Marko Kopač in v skladišču končne obutve Igor Lukan. V neposredni proizvodnji, v oddelkih v Žireh so z delom pričeli: Monika Potočnik, Melita Končan in Jernej Oblak.

Z delovnim razmerjem so v tem mesecu prenehali: Mira Mur, iz finančno računovodskega sektorja, Hedvika Primožič, iz prodajalne Ptuj; iz neposredne proizvodnje: iz obrata Col Benjamin Plesničar, iz obrata Rovte Martina Mlinar ter iz oddelkov v Žireh: Stojan Šubic, Frančiška Žakelj, Damjan Pečelin, Irena Mrovlje in Jernej Lamprecht.

(nadaljevanje s 5. strani)

Polona ŽAKELJ:

Ko govorimo o tem, je gotovo posrečena kombinacija, da trgujemo tako z zahodnimi kupci kot z Vzhodom.

Medtem ko so npr. ruska naročila zanimiva zaradi večjega iztržka, je Zahod bolj zanesljiv.

Pomembna je tudi kalkulacija, saj na francoskem trgu lahko računamo, da bomo kaj zaslužili le na dolgi rok – ne pa takoj, saj vemo, da se šele uveljavljamo.

Specializacija je tudi pogoj za večjo uspešnost. Tako lahko z uveljavljeno blagovno znamko marsikaj zaslužimo.

Tako lažje vemo kaj bi kje lahko prodali in v kakšnih cenovnih razredih. Zaenkrat še preveč stvari prepuščamo naključju.

Tako čakamo, kopitijo se zaloge, ljudje zaslužijo manj, efekta pa ni. Vrtimo se v začaranem krogu.

Mislim, da bi moral vsak reagirati hitreje; to pa se ne bo zgodilo, dokler ne bo vsak prizadet zaradi stroškov, ki jih je povzročil oz. zaradi manjše učinkovitosti.

Bernard JESENKO:

Trdim, da imamo preširok program; iz tega nastopajo mnogi problemi. Iz manjših težav nastajajo velike – v končni fazi pa je rezultat bistveno slabši kot bi lahko bil.

ZAKLUČEK:

Na koncu se vprašamo: bomo spet ostali v začaranem krogu. Če časovno nismo usklajeni, je treba to izboljšati s terminskim (mrežnim) planiranjem.

Če to ni mogoče zaradi preširokega programa, se moramo spet odločiti, ali bomo širši program ponudili kupcem s pomočjo kooperantov ali samo z vso utečeno prakso. Vprašamo se lahko spet: ali ni za vsako stvar nekdo plačan? In če je problem koordinacija dela in organizacija procesa v celoti, je treba to doseči za vsako ceno.

Motivacija in odgovornost morata biti z roko v roki. Zlepa ni kdo preveč plačan, če poskrbi, da vse teče kot namazano, da na koncu (tovarna in delavci) zaslužimo več.

In zlepa ni kdo premalo plačan (ali sploh nekaj dela), če zaradi njega (ali njih) kar naprej nekaj manjka, nekaj kasnimo.

Od razprave o tem, kaj bomo delali in kakšne cilje si postavljamo, moramo čisto konkretno in pri vsakem delu posebej preiti v odločitev in dogovor: KAKO BOMO NAČRTOVALNO ZANESLJIVO IZVEDLI.

Uredništvo

POROČILI SO SE:

Ob vstopu na skupno življenjsko pot iskreno čestitamo sodelavcem Juditi Oblak in Robertu Jankoviču iz Žirov ter Mariji Šemrl iz obrata Col in jim v zakonu želimo predvsem zdravja, medsebojnega razumevanja, sreče in vsega dobrega.

OB ODHODU V POKOJ:

Dolgoletnima sodelavkama Frančiški Žakelj iz šivalnice v Žireh in Hedviki Primožič – poslovodkinji prodajalne v Ptuj, želimo ob upokojitvi še mnogo let trdnega zdravja, dobrega počutja in razumevanja v domačem krogu ter prijetne spomine na prehojeno delovno pot v Alpini.

Razpis za letovanje v Termah Čatež za obdobje od 1. januarja do 31. maja 1995

Objavljamo razpis za letovanje v TERMAH ČATEŽ, in sicer za obdobje od 1. januarja do 31. maja 1995.

V Čatežu vam ponujamo dve montažni počitniški hišici. Večja ima štiri ležišča oz. dva ločena spalna prostora, opremljeno kuhinjo in WC s tušem, manjša pa ima en spaln prostor s tremi ležišči, opremljeno kuhinjo in WC s tušem. V obeh hišicah je tudi možnost ogrevanja (električni radiator).

Cena najema hišice bo v zimskih mesecih (januar, februar, marec) odvisna od zasedenosti kapacitet; v pomladnih mesecih (april, maj) pa bo cena okrog 25 DEM na dan. V ceni najema so poleg uporabe hišice zajete še karte za bazene. Turistično takso plačate ob odhodu še dodatno.

Na razpis za letovanje se lahko prijavijo vsi zainteresirani; prednost pri razporejanju pa bodo najprej imeli zaposleni v Alpini, nato naši upokojeanci in potem ostali prijavljeni. Če z razpisom ne bomo zapolnili naših kapacitet, bomo za še proste termine vpisovali vse, ki bodo za letovanje zainteresirani. Pri tem ne bomo več upoštevali prednosti zaposlitve v Alpini.

Razpis traja od 14. do 28. novembra 1994. Prijavnice lahko dobite v kadrovske službi Alpine.

N. P.

Janko RUPNIK:

Mi opozarjamo na neusklajenost, pa ima za pomanjkljivosti vsak svoje razloge. Ni pravega gospodarja, ki bi poskrbel, da bi bilo vse pravočasno pripravljeno. To pomeni, da tudi ni prave odgovornosti.

Časovni plan opravil pogoj za uspeh

V slovo Zdravku Kavčiču

tedanji Tovarni športnih čevljev Žiri – jeseni leta 1947. Po odsluženju vojaškega roka je v Alpini nastopil delo oktobra 1953; leta 1966 mu je bila priznana kvalifikacija za dodelovalca obutve. Vso delovno dobo je delal v montažnih oddelkih, najprej na odpravi ozkih grl, kasneje pa na popravilu in brizganju barve v finižu. Upokojil se je leta 1986.

Zdravka Kavčiča ni več med nami, ohranili pa ga bomo v lepem in dobrem spominu.

Konec oktobra nas je presenetila vest, da je iz vrst upokojeincev za vedno odšel Zdravko Kavčič.

Zdravko Kavčič je bil rojen leta 1931 v Žirovskem vrhu. Po osnovni šoli in opravljenem tečaju za polkvalificirane delavce je pričel delati v

50 let partizanskega šolstva

Kaj je pomenilo za zatirani narod sredi okupirane Evrope partizansko šolstvo, ki je bilo po zaslugi Vinka Govekarja prav na našem področju najbolj razvito, si lahko samo mislimo.

Loški muzej je ob veliki pomoči Rada Jana pripravil pregledno razstavo o tem.

Posebno pozornost so izkazali organizatorju šolstva v okraju Žiri, Poljane, Selca Vinku Govekarju, ki mu je Bogdan Osolnik podaril Zdravljico (ponatis Zdravljice), ki je bila nekdanj natisnjena v partizanski tiskarni.

Spomini so kar vreli in prav zanimivo se je bilo pogovarjati z nekdanjimi učenci in učitelji, ki so bili povabljeni na odprtje razstave v Galeriji v Žireh.

Sedanji učenci, ki so na čelu svojih učiteljev obiskovali razstavo, bodo na drugi strani spoznali, kakšni časi so bili nekdanj in kaj vse so doživeli njihovi stari starši, kar je lepo razložil kustos Muzeja Franc Podnar.

Želite, da so vaši otroci med vožnjo varni

Avtomobilske varnostne sedeže za otroke izdeluje Bojan Oblak

In za to lahko poskrbite kar v Žireh. Bojan Oblak se z izdelavo otroških varnostnih avtosedežev ukvarja že nekaj časa.

Izdeluje dva modela: za dojenčke in za otroke od 5–6 let starosti.

»Prednost mojih avtosedežev je zelo enostavna montaža, tako da lahko sedež vsak trenutek vzamete iz avtomobila in namestite kjerkoli.

Kar tričetrt proizvodnje prodamo na prostem trgu v Sloveniji, ostalo četrtno pa na različnih sejnih.

Izvažamo zaenkrat še ne, predvsem zato, ker nimamo dovolj proizvodnih zmogljivosti. Upam, da bo v 2–3 letih tudi to mogoče.

Če vas je morda zamikalo, da ne bi imeli skrbi, kako bo z vašimi malčki med vožnjo, se oglasite v Čenči.

Samo okrog 12.500 SIT stane varnost vaših otrok.

Privoščimo ljudem več luči

Ob pomembnem predlogu za gradnjo doma ostarelih lahko rečem le – vendarle!

Ni namreč vseeno, če mora (zaradi spleta okoliščin) nekaj desetnih Žirovcu na starost, ko so »odslužili«, od doma – v različne domove po Sloveniji. Občutke lahko povedo le prizadeti...

Torej reševanje tega vprašanja pozdravljam.

Toda ne morem se znebiti občutka, da smo v projekt šli ne toliko zaradi slabe vesti do starejših, temveč zaradi tega, da rešujemo, kar se rešiti še da (delno pa zaradi slučajnosti).

Moj predlog je namreč, da dom ostarelih organiziramo v prenovljeni nekdanji Strojarni. To je bil po vojni internat, tu je kuhinja in ostali pomožni prostori. Predvsem pa je tu več sonca, možnosti gibanja, pa tudi glede prometa je tu bolj varno. Tudi, če se ne motim – veliko vneješe bi bilo.

Samoprispevek za nek program pa bi moral pomeniti le eno izmed etap v strategiji razvoja Žirov, ki mora imeti določene prioritete.

Sicer pa bomo pod »žarometi« videli, če morda ne delamo računa brez krčmarja.

N. P.

Vsak dan hodimo mimo Čenče

V mislih imam trgovinico Čenča pri Lustiku, kjer ponujajo predvsem oblata in druge potrebščine za otroke, pri čemer so del ponudbe lego kocke. To vemo...

Ne veste pa morda, da sta bila lani novembra Barbara Oblak in njen mož Bojan gosta Legolanda na Danskem, to je naselje v Bihundu, kjer deluje kar dvanajst tovarnov lego kock in kjer se z izdelavo teh popularnih igračk ukvarja kar 4000 ljudi.

Štiridnevno gostovanje je bilo Barbari omogočeno za posrečeno izložbo in iz Slovenije sta odšla le

še predstavnik Emone iz Velenja in Metalke iz Ljubljane.

»To je bil za naju res edinstven dogodek, ki ga nisem pričakovala. Tekmovanje je v okviru razpisa potekalo v treh kategorijah – mi smo nastopili v kategoriji prodajal do 30 m² površine. V mestu, kjer sva bila z možem, je večina stvari zgrajenih v obliki lego kock in res je čudovito...

Letos je razpis za ureditev božične izložbe. Verjetno se bom spet prijavila...

Torej lahko rečemo, lepo mednarodno priznanje smo spet dobili tudi Žirovci.

N. P.

Prijetno srečanje gasilskih veteranov

Občinska gasilska zveza občine Škofja Loka je letos v Žireh, v mesecu požarne varnosti, organizirala že enajsto srečanje gasilskih veteranov.

Županstvo občine Žir je leta 1889 ustanovilo požarno brambo za takratno občino Žir. To letnico ustanovitve požarne brambe si sedanje gasilsko društvo Žiri smatra za svojo obletnico delovanja. V dobrem desetletju kasneje sta se osamosvojili tudi sedanji gasilski društvi Ledine in Dobračeva, medtem ko sta društvi Račeva in Brekoviče stari že dobrih 40 let. Gasilsko društvo Ledine je po letu 1920, po razmejitvi z Italijo ostalo izven žirovskega območja.

Gasilstvo je na žirovskem precej dobro organizirano. Poleg štirih društev so po večjih ali manjših vaseh še desetine in trojke, ki so sposobne omejevati požar, dokler ne pride pomoč večjih (matičnih) društev, ki imajo ustrezno opremo.

Gasilski sektor Žiri ima pod svojim okriljem poleg žirovskih društev: Žiri, Dobračeva, Račeva in Brekoviče še sosednji društvi – Trebija in Sovodnj, s katerima sodelujejo. V primeru potrebe prisloko na pomoč tudi gasilskima društvoma Ledine in Vrsnik. To velja tudi za Vrh treh kraljev.

Srečanje gasilskih veteranov

sta pozdravila predsednik gasilskega društva Žiri Anton Beovič, predsednik izvršnega sveta občine Škofja Loka Vincencij Demšar in Rudi Zadnikar, kot koordinator občinske gasilske zveze Škofja Loka. Ta je povedal, da je bilo lani v občini Škofja Loka 100 gasilskih intervencij, od teh 60 pri požarih. Škofjeloška poklicna dežurna služba skrbi za strokovno preventivo v občini in daje tehnično pomoč vsem društvom v občini.

Na srečanju v Žireh se je zbralo kar lepo število gasilskih veteranov iz Poljanske in Selške doline. Dva udeleženca sta že prekoračila 90. leto življenja. Rudolf Kristan iz dobračevskega društva je sedaj z 91 leti najstarejši gasilec na Žirovskem.

Veterani so si ogledali žirovsko muzejsko zbirko čevljarstva, slik žirovskih naivcev in šolanih slikarjev, žirovske tipke in muzejsko zbirko iz narodnoosvobodilne borbe.

Prijetno počutje je popestril Moški pevski zbor Alpina, pod vodstvom pevovodje Andreja Žaklja ter mladinke iz domačega društva, ki so prispevale nekaj recitalov in pevskih duetov. Ob primerni večerji, ki so jo pripravile članice, se je srečanje razvilo v prijeten klet.

Ivan REVEN

Odlični rezultati na državnem prvenstvu

Dobračevske gasilke so vedno bolj uspešne

Kot vsako leto, smo tudi letos konec septembra z 11 ekipami sodelovali na občinskem gasilskem prvenstvu na Trati pri Škofji Loki. Tudi tokrat smo dosegli dobre rezultate, saj smo bili eno najboljših društev. Pa poglejmo rezultate:

pionirji 1. mesto, mladinke 2. mesto, mladinci 3. mesto, mladinci 12. mesto, članice A 2. mesto, članice A I. 4. mesto, člani A II. 5. mesto, člani B 4. mesto, veterani I. 2. mesto, veterani II. 6. mesto, veteranke 2. mesto.

V mesecu požarne varnosti smo se 8. oktobra udeležili državnega prvenstva za memorial Matveža Haceta, ki je potekalo na

parkirišču Save v Kranju. Tu je nastopilo prek 400 ekip iz vse Slovenije, med njimi tudi 4 ekipe Gasilskega društva Dobračeva, ki so zastopale Občinsko gasilsko zvezo Škofja Loka. Kljub slabemu vremenu, saj je stalno deževalo, smo dosegli rezultate, ki jih nismo pričakovali.

Mladinke so zasedle odlično 2. mesto, mladinci 4., veteranke 7. in pionirji 16. mesto. Že to kaže, da smo dostojno zastopali društvo, občino Škofja Loka in tudi Gorenjsko, saj smo bili v skupnem rezultatu med najboljšimi gorenjskimi ekipami.

Franc OBLAK

Primož Kopač je za SSK Alpino osvojil prvo kolajno na državnih prvenstvih v absolutni kategoriji

Skakalci Alpine končali pripravljalno obdobje

Vse od maja, preko počitnic, do prvega mraza so se smučarji-skakalci pripravljali doma, na skakalnicah po Sloveniji, v tujini pa na Poljskem. Člani reprezentanc pa so vadili tudi v drugih evropskih državah. Cilji naših tekmovalcev so različni; najmlajšim, ki so komaj začeli z vadbo, je seveda cilj prvi skok na skakalnici s skakalno opremo. Učencem iz osnovne šole, ki tekmujejo v kategorijah do starosti 15 let, so pomembne uvrstitve na pokalu COCTA in na državnih prvenstvih. Mladince in člane pa, poleg domačega državnega prvenstva, že čaka mednarodna arena, kjer se bodo poskušali kar najbolj uveljaviti. Vsi skupaj se zavedamo, da je naš šport vrhunski tekmovalni šport in da je le dober rezultat na velikih tekmovanjih zanimiv za sponzorje, reprezentanco... Doseči tak cilj ni tako preprosto, vendar smo že nekaj let prav v smučarskem skakalnem športu zelo blizu rezultatu, s

katerim bi potrdili naša prizadevanja. In kako so pripravljene naši najboljši?

Zoran Zupančič – A reprezentanca – Po spektakularnem padcu marca (v Planici na 200 m) in zamenjavi vezi v juliju, je imel velike probleme s tehniko smučarskega skoka. Prav na zadnjem treningu v Predazzu je skakal bolje in upamo, da bo tako nadaljeval na snegu.

Marko Bogataj – član B ekipe – Zelo je nihal v formi, predvsem na treningih, manj na tekmovanjih. Je prvo leto med člani v absolutni kategoriji in mora pokazati, kaj velja na snegu.

Primož Kopač – pripravljalec je po klubskem programu in je bil najuspešnejši tekmovalac Alpine v pripravljalnem obdobju. Dosegal je naslednje uvrstitve: 6. mesto Velenje, Rudarska svetilka, 4. mesto Velenje, Challenger, 16. mesto Bertsgaden, mednarodna tekma, 21. mesto Oberhof, mednarodna tekma, 2. mesto Velenje, državno prvenstvo, 6. mesto Predazzo, pre-

(nadaljevanje na 9. strani)

Vadbo v skakalnem klubu je spet prevzel Janez Poljanšek (v sredini)

Zanimivo ob krajevnem prazniku

Ob letošnjem krajevnem prazniku je bilo v Žireh še posebno zanimivo. Morda tudi zato, ker smo kot krajevna skupnost zadnjikrat praznovali (postali bomo občina), ali morda zato, ker smo ob stoletnici rojstva odkrili spomenik skladatelju Antonu Jobstu, ali zato, ker je poteklo pol stoletja od ustanovitve Jurišnega bataljona XXXI. divizije (pri županu na Dobračevi), elitne partizanske enote, ki je delovala kjer je bilo najtežje... Ali pa morda zaradi 50-letnice partizanskega šolstva, ki je bilo v vsem slovenskem prostoru prav na škofoveljskem najbolje organizirano. Med glavnimi organizatorji partizanskega šolstva je bil Vinko Govekar, ki je kasneje postal organizator in prvi direktor našega podjetja. Prilika za obujanje spominov je veliko, nemalo prilik za ponos, vendarle z mislijo na prihodnost. O tem je spregovoril na slavnostni akademiji tudi predsednik sveta krajevnih skupnosti Žiri Anton Beovič.

Opozoril je na težave, ki jih imamo v Žireh in s tem na naloge, ki nas čakajo. Med drugim tudi na prizadevanje za dokončno ureditev kanalizacije v starih Žireh in gradnjo doma za ostarele.

V zvezi s tem je omenil priprave za uvedbo samoprispevka, s katerim bi deloma krili gradnjo omenjenega doma, krili stroške komunalnega urejevanja, del pa namenili za kulturno dejavnost.

Kljub težavam, je naša prednost v veliki pripadnosti kraju, ki se kaže na vsakem koraku. Ta zavest je še pomembnejša sedaj, ko bomo imeli lastno občino in ko bo še bolj odvisno od nas samih, kako bomo uredili življenje v kraju.

Partizanski pevski zbor iz Ljubljane pod vodstvom Franca Gornika, ki je ta večer nastopal v Žireh s partizanskimi pesmimi,

narodnimi in umetnimi, je navdušil skoraj polno dvorano kulturnega doma.

To je bil lep okvir za nagraditev tistih posameznikov, ki so zaslužili letošnje priznanje krajevnih skupnosti v obliki knjižne nagrade.

Janez Ravnikar je prejel priznanje kot eden najdejavnejših društvenih delavcev. Že štirideset let je med najbolj delavnimi zlasti pri Rdečem križu.

Franca Zalar je prejel priznanje kot ustanovni član našega moškega zbora, kjer je deloval polnih trideset let.

Ivana Krivina zasluži priznanje zaradi dolgoletne skrbi za bolne in ostarele. Prizadevno sodeluje pri organizaciji izletov upokojencev, posebna zasluga pa ji gre za organizacijo klekljarskih večerov v društvu upokojencev.

Na predvečer praznika je pred zadružnim domom pod vodstvom dirigenta Milana Matičiča zaigrala naša godba

Ob krajevnem prazniku je spregovoril tudi Bogdan Osolnik (v ozadju partizanski pevski zbor, ki je ob krajevnem prazniku pripravil akademijo pod vodstvom dirigenta Franca Gornika)

Skakalci Alpine končali pripravljalo obdobje

gledna tekma reprezentanc Slovenije.

Nadaljevati mora z dobrimi skoki na snegu in samozavestno nastopiti že na prvih tekmovanjih za državno prvenstvo v Planici in svetovni pokal v Planici decembra 1994.

Gašper Poljanšek - član mladinske ekipe v nordijski kombinaciji, je napravil odločen korak naprej v tehniki smučarskega skoka. Da lahko premaga svoje vrstnike doma, je dokazal na mednarodni tekmi v Kranju. Njegov cilj je uvrstitev v ekipo za svetovno mladinsko prvenstvo in vidnejša uvrstitev med starejšimi.

Za ostale mladince in dečke do 15 let, ki jih vodita Janez Poljanšek in Andraž Kopač, velja, da potrebujejo veliko dobre vadbe.

Skupina dečkov do 13 let, ki jih vodi Sebastjan Jereb, ima v svoji sredini državnega prvaka na plastiki Robija Klemenčiča. Veliko že zna leto dni mlajši Gašper Mlinar, ki je prav na tem prvenstvu imel nekaj smole. Več sreče bo na snegu.

Najmlajši, ki so po organizirani akciji v osnovni šoli, pričeli z vadbo pod vodstvom izkušenega

trenerja Mira Pivka, se morajo seveda veliko učiti skakalnih veščin na »suhem« in na skakalnici. Seveda čakajo na sneg doma. Pripravili so malo skakalnico na Mrzlem vrhu. Če sneg zapade tam, se bodo vozili s kombijem smučat in skakat na Mrzli vrh. Ob vadbi v telovadnici ne zanemarjajo ostalih športnih disciplin - tudi plavanja ne.

Janez POLJANŠEK

Po novem smučarski skakalni klub vodijo:

Predsedniško mesto je prevzel Zoran Kopač, mesto sekretarja Janez Kosmač, blagajno pa vodi Ivan Žakelj.

TRENINGI najmlajših - začetnikov so v ponedeljek in sredo ob 17.30 v mali telovadnici osnovne šole Žiri. Treninge vodi Miro Pivk.

Starši: učence prvih in drugih razredov še vedno vabimo med skakalce.

Najstarejše krajanje, ki so se zbrali v osnovni šoli, je pozdravil predsednik sveta krajevnih skupnosti Žiri Anton Beovič

Jože Kavčič je prejel priznanje kot eden najbolj discipliniranih godbenikov naše pihalne godbe.

Franca Loštrec se nagradjuje tudi za dvajsetletno delo v balisti (nadaljevanje na 10. strani)

Preden bomo imeli svojo občino

Pred občinskimi volitvami smo. Le-te bodo že za novo oblikovane občine 4. decembra. Volili bomo občinske svete – po proporcionalnem načelu, župane pa bomo volili po večinskem sistemu – neposredno.

V Žireh bomo volili 15-članski občinski svet.

Kot kaže, bo nastopilo 6 strank in eno gibanje. Slovenski krščanski demokrati (SKD), Slovenska ljudska stranka (SLS) in Socialdemokratska stranka Slovenije (SDSS) se dogovarjajo za skupno nastopanje, medtem, ko bodo Združena lista socialnih demokratov (ZLSD), Liberalna demokracija Slovenije (LDS) in Nacionalna stranka Slovenije nastopali ločeno. Poleg teh se obeta še nastop gibanja za zdravo, lepo in bogato okolje; to je gibanje, ki ga nekateri popularno imenujejo Lista za Žiri.

Zanimivo ob krajevnem prazniku

(nadaljevanje z 9. strani)

narskem društvu, kjer je dejaven od vsega začetka – leta 1974. Med drugim je bil tudi tajnik, sodnik in predsednik društva.

Jože Oblak prejme priznanje za veliko prizadevanje pri urejanju vodovoda v Rakulku, saj je zadnji dve leti vodil akcijo za rešitev tega perečega vprašanja v tem zaselku.

Evgen Podobnik zasluži priznanje zaradi ponovne oživitve filmskih predstav v Žireh, pa tudi za vzorno skrb in vzdrževanje prostorov kulturnega društva Svobode v Žireh.

Pomembno piko na i je akademiji pritisnil nekdanji partizanski funkcionar, kasneje diplomat in sodnik ustavnega sodišča Bogdan Osolnik, ki je z izredno simpatijo spregovoril tudi o Žireh med narodnoosvobodilno vojno in po njej. Še posebno pozornost je posvetil žirovskim čevljarjem, ki so se na pragu svobode, na njegovo pobudo zbrali v Sindikalni dvorani (nekdanji Arharjevi delavnici), da bi se dogovorili za ustanovitev čevljarске zadruge po vojni. Ker je to za našo zgodovino pomemben dragulj, zapišimo delček njegovih spominov na naše prednike.

V Arharjevi delavnici se je zbralo veliko ljudi. Ko smo se pogovarjali o skorajšnjem koncu vojne, sem se med drugim zavzel, da bi žirovski čevljarji ustanovili čevljarско zadrugo (to je predhodnica današnje Alpine).

Ravno, ko smo se pogovarjali o tem, so začele z Vrha treh kraljev padati granate.

Ošinil sem poslušalstvo in pomislil, kaj naj storim. Toliko ljudi skupaj in v takšni nevarnosti. Na drugi strani pa, kaj bi bilo, če bi zaključili sestanek, bi se prav lahko zgodilo, da bi koga zadelo.

Na obrazih ljudi nisem zasledil, da bi kdo želel zapustiti sestanek, zato smo vztrajali in se dogovorili kako naj bi se čevljarji organizirali. Spoznal sem, da se žirovski čevljarji ne dajo us-

trahovati. To in pa dejstvo, da so bili vedno odvisni le od svojih moči, je pripomoglo, da je sedaj Alpina v svetu uspešno podjetje, na katero ste lahko ponosni.

V okviru praznovanj krajevnega praznika je predsednik občinske skupščine Skofja Loka Igor Draksler odkril spomenik skladatelju in pevovodji Antonu Jobstu.

Potem, ko je Zdravljico pod vodstvom Milana Matičiča zaigrala pihalna godba Alpine, je spregovoril osebni Jobstov prijatelj, akademik Primož Ramovš.

Spomnil je na desetletja prijateljstva, od tedaj, ko sta se leta 1935 prvič spoznala.

»Ves čas naju je združevalo predvsem troje: da sva bila oba skladatelja in pevovodja in iskreno prijateljstvo.

Oba sva delovala tako v cerkvenem glasbenem življenju, posegala pa sva tudi na druga področja.

V svoji sredi ste imeli iskrenega prijatelja in velikega človeka, na katerega ste lahko ponosni,« je povedal akademik Ramovš.

Spomenik je izdelal akademski kipar Metod Frlic, doma iz Suše v Poljanski dolini.

Seveda je nastopil tudi pomlajeni Moški pevski zbor Alpine, pod vodstvom Andreja Žaklja.

Na koncu pa se je za pozornost do očeta zahvalila tudi Jobstova hčerka.

V okvir praznovanj sodi tudi srečanje Jurišnega bataljona, te udarne pesti slovenskega partizanstva. Borci te enote že leta podoživljajo žirovsko zgodovino, mi pa smo lahko veseli, da se ta enota počuti tako naša. Tokrat so svoje spomine skupaj z nami oživljali v prenovljeni gostilni pri Županu na Dobračevi, kjer so se pred enainpetdesetimi leti prvič postrojili.

Prav tako smo pozornost posvetili našim najstarejšim, nad 80 let starim Žirovcem, ki so se zbrali na tradicionalnem srečanju v osnovni šoli.

Preden bomo predstavili programe in ostala stališča, obudimo nekaj stvari v zvezi z ustanovitvijo občin.

Lokalna samouprava je tudi po zahodnoevropskih merilih najvišji dosežek pri uravnavanju življenja v občinah, kar je tudi eden pogojev za vstopanje v evropsko unijo. Če poenostavimo: življenje si bomo v kraju krojili sami, v veliki večini z lastnimi sredstvi (dohodnina) in le del iz proračuna države (glavarina). Možno so seveda še drugi lastni viri: samoprispevki ali nekateri občinski davki, ki izvirajo iz premoženja občine ali »pristojnine« posameznikov.

Na skrbi občine bo veliko stvari, zlasti s področja komunale in sociale, medtem, ko bo zdravstvo in šolstvo vsaj v glavnem financirano s sredstvi države.

Na drugi strani bo tako imenovane državne zadeve krila država (osebne izkaznice in drugi podobni

dokumenti). To bomo zaenkrat urejevali na sedežih sedanjih občin (ki začasno nastajajo območja). Predvideno je, da bi se kasneje oblikovali okraji (regije, pokrajine), ki naj bi predstavljali vmesno instanco med občno in državo. Po sedaj veljavni zakonodaji, je zaenkrat predvideno bolj na prostovoljni ravni, kar pa bo nujno. Kar pomislimo, kako bomo reševali vprašanja voda, deponij odpadkov, regijsko planiranje, kritje stroškov inšpekcij, tudi delovanje radia (npr.) itd.

Kar zadeva stroške občine, naj povemo, da bo tako župan kot občinski svet deloval neprofesionalno, medtem ko bo občinsko upravo (zaposlene) imenoval občinski svet. Že zdaj vemo, da bomo morali biti pri tem skrajno racionalni in praktični. Administracija se ne bi smela širiti, uprava pa bo vendarle morala postoriti veliko.

Pred volitvami

Na pogovor smo povabili vse stranke, ki nastopajo v Žireh. SDSS, SKD in SLS so se opravičili, da še nimajo usklajenih programov, tako, da so v pogovoru pred volitvami sodelovali: LDS, ki jo je zastopal sodelavec ljubljanske borze Borut Istinič, ZLSD, s predsednico Majdo Jelenc in SNS, ki jo je zastopal Matija Pipan.

Sedaj pa si oglejmo, kaj ponujajo stranke v naslednjem štiriletnem obdobju:

Ob Jobstovem spomeniku

Spominski park pred osnovno šolo je od 23. oktobra bogatejši za spomenik organistu in skladatelju Antonu Jobstu (1894–1981). Avtor kipa in spomenika je akademski kipar Metod Frlic. Rodil se je 20. 12. 1965 v Suši pod Blegošem. Za kiparstvo sta ga navdušila rezbar Franc Tavčar iz sosednjih Čabrač in akademski kipar Tone Logonder, ki ga je učil na osnovni šoli v Gorenji vasi. Po srednji šoli za oblikovanje je na Akademiji za likovno umetnost študiral kiparstvo. Tu je nato končal še specialko. Glavna mentorja sta mu bila profesorja Drago Tršar (portret) in Lujo Vodopivec.

Za seboj ima številne skupinske in samostojne razstave. Nekateri kipi so stalno postavljeni: Meduza v parku psihiatrične klinike v Ljubljani (1986), fontana pred upravno zgradbo Marmorja na Hotavljah (1989), veliki leseni križ na kraju sprave v Kočevskem Rogu (1991), doprsni kip Josipa Lavtizarja v Ratečah (1993) in od nedavna še naš in Jobstov spomenik.

Zdaj živi in dela v Malenskem vrhu.

Matija Pipan, SNS:

SNS se bo okvirno zavzemala

za:

- ekonomsko močno in kulturno razvito državo,
- narodnoosvobodilna borba je zgodovinsko izredno pomembna za Slovence - mi za tem trdno stojimo,
- odnos do družine in verskega prepričanja naj bo v skladu z našim okoljem (družina je osnovna celica družbe),
- versko prepričanje je sicer svobodno, vendar na krščanstvu temelji naša družba,

Pred volitvami

- enakost spolov, pri čemer priznavamo pravico do lastnega načrtovanja družine,
- socialno varna država; tuji so zunanja delovna sila,

Kar zadeva konkretno v Žireh pa razmišljamo še o temle:

ne računamo na to, da bi vladali; ostajamo v opoziciji, od tu pa bomo skušali vplivati na dogajanja; to velja tudi za Žiri.

Imamo sicer programe, vendar o tem natančneje ne bom govoril. Opozoril bi le na nekatere pereče točke: npr. - izgradnja cestnih povezav in njihovo izboljšanje, pri čemer računamo tudi na državna sredstva. Družbeni dom Partizan je sporna točka, prav tako ne vemo, kaj bo prinesla gradnja v centru Žirov.

Majda Jelenc, ZLSD:

Vemo, da bi morali občinsko preobrazbo opraviti bolj načrtno in premišljeno.

Če je že do tega prišlo, pa zagovarjamo stališče, da bi to morala biti socialno varna občina, z ohranjanjem delovnih mest in pridobivanjem delovnih mest.

Mislím, da bi kraj (svet) moral izdelati vizijo razvoja kraja, ki je sedaj ni. Povezave z ostalimi občinami so nujne (ceste); mislim, da moramo izkoristiti tudi naše krajevne razmere (turizem), temeljiti na tradiciji čevljarstva, čipkarstva, umetnosti.

Skrb za okolje bo tudi problem (in drugo) za novo občino.

Eno vprašanje so upokojenci, za katere moramo skrbeti, pa ne samo z gradnjo doma, temveč tudi s skrbjo na domu, možnostjo prehrane v zmogljivostih, ki so že v kraju (Strojarna).

Vemo, da so podjetja samostojna, tu pa so možnosti za delovanje občin in razvoj posameznih dejavnosti. Mi smo bili eden pobudnikov za razvoj turizma, za kar še nimamo infrastrukture in objektov.

Podpiramo idejo o oživitvi starih Žirov in gradnjo doma za ostarele. Tudi za popravke fasad, ureditev pločnikov in za urejeno razsvetljavo smo. Občutek nekega prijetnega središča nimamo; morda bo z gradnjo v središču Žirov narejen korak naprej.

Kar zadeva organizacijo delovanja, vemo, da denarja ne bo na pretek. Osnovati bi morali neke prostovoljne, strokovne skupine, ki bi delovale na posameznih projektih.

Če se bomo lotili posodobitve ceste, se bomo pogovarjali tudi z drugimi, v sodelovanju s člani sveta. Plaćevanje konsultantskih hiš je predrago.

Še morda beseda o radiu; ta bo ostal medobčinski radio, kar je pomembno.

Škoda, da ni tu predstavnika SKD, da bi ga povprašal za Visoko.

Majda Jelenc:

Pri urejevanju kraja ne bomo smeli misliti strankarsko - in poiskati prave sodelavce, ki bodo znali narediti tako kot je v našem interesu. Za občinsko upravo ne bi smeli zapravljati, temveč čim več sredstev nameniti za kraj.

Matija Pipan:

Tudi mi smo za tovrstno sodelovanje.

In kako bodo stranke delovale pred volitvami?

Matija Pipan:

Mi ne bomo delali kakšne propagande za svoje kandidate. Tudi plakati bodo le skupni za vso republiko.

Kar zadeva fair play - mi vemo, da kot vodstvo stranke ne bomo nagajali drugim, vemo pa, da so posamezni skrajneži, ki ne mislijo tako.

Majda Jelenc:

Zagovarjam stališče, da se predstavljamo s programom in svojim delom, ter svojimi kandidati. Spoštovati moramo, da ima lahko vsaka stranka svoje zamisli, ki jih zagovarja. Mi se nagajanja ne bomo posluževali. Mi smo usmerjeni v tekmujoče programe in ne bo blatenja za nazaj.

Borut Istinič:

Mi se bomo posluževali plakatov, radia. Morda bi razmišljali za naprej o nekem poceni občinskem časopisu.

Mislím, da se bodo volilci zaradi našega programa radi odločali za nas.

Taka so torej izhodišča nekaterih strank pred volitvami. Verjetno boste o tem oz. o programih preostalih strank izvedeli tudi prek radia ali kako drugače. Vsi skupaj upamo, da nam bo to pomagalo pri izbiri.

N. P.

Organizator partizanskega šolstva na našem področju je bil Vinko Govekar (na sliki s soprogo), ki je kasneje postal prvi direktor Alpine

Nekdanji učenci, učitelji in drugi so si z navdušenjem ogledali razstavo partizanskega šolstva

Borut Istinič, LDS:

Investicije, ki smo jih v kraju že imeli, moramo dobro izkoristiti, prav tako pa uvajati nove, da bo naš kraj bolj urejen. To velja tako za komunalo kot okolje. Če je naša prednost, da smo višje v Poljanski dolini (geografsko), imamo na drugi strani težave z Raskovcem, kamor Idričani še vedno odvažajo smeti. Boli me, da politiki v Ljubljani, ki so v naši dolini doma, niso naredili dovolj (Rejce, Oman).

Prav tako je pri oblikovanju občin izpadlo devet naselij, ki so naravno zaledje Žirov.

Znotraj teh meja imamo okvirni program gospodarstva, ki naj bi hkrati z lastninjenjem postalo še bolj učinkovito, pri čemer vidimo, da bi za žirovska podjetja morda lahko pridobili kakšna sredstva, ki bi pomagala k izboljšanju razmer (republika sredstva ali investicijske družbe).

Nove občine v Sloveniji

Ranglas

Nestrankarsko gibanje za Žiri – z naravovarstvenim predznakom

2. novembra so se v sejni sobi krajevne skupnosti Žiri zbrali predstavniki društev, ki svoje delovanje razvijajo v sodelovanju z naravo in nekateri posamezniki; vsem skupaj pa ni tuja skrb za zdravo, lepo in bogato okolje.

Prizadevali si bodo za nadaljnjo rast kraja, razvoj podjetništva, s posebnim poudarkom na čisti proizvodnji, tudi za malo gospodarstvo, obrt, trgovino, gostinstvo in turizem.

Dogovorjali so se za sodelovanje v skrbi za okolje in človeka, tako v telesnem kot duhovnem smislu. Pri tem bodo snovali skupno vizijo razvoja in jo dolgoročno neprestano strokovno izvajali, tudi s tem, da bodo pritiskali na vsakršno oblast. Lotevali se bodo tudi posameznih akcij v kraju za urejevanje razmer, zlasti na področju voda, organiziranega odlaganja odpadkov, do povezovanja interesov gospodarstva, tradicije in kulture – z naravnimi danostmi.

Pri tem bodo skrbeli zlasti za starejše in onemogle.

Zavzemajo se tudi za ohranjanje gozdov in krajine in boljše izkoriščanje naravnih danosti, tudi v turistične namene. Predpogoj za to je komunalno urejanje kraja in modernizacija cest, tako v naselju kot med kraji, na katere mejimo.

Gojili bodo informacijsko odprtost in povezovanje s svetom. Šport in rekreacija je pomembna za zdravo življenje, zato bo to podpiralo tudi gibanje.

Gibanje skuša že samo po sebi presegati strankarske delitve v gospodarstvu in družbenih dejavnostih, ker je v prvem planu človek v okolju in ne človek, ki z njim manipulira politika.

Sklenili so tudi, da bodo nastopali na letošnjih lokalnih volitvah.

N. P.

Od podpisane skupnosti ~~se~~ se nas
nanja da lode nove volitve občinskega odbora
obino Lani in sicer:

Dne 16. julija popoldne v podobini Valskih v hizi
Tujca Slavici.

Dne 17. julija dopoldne v podobini Žiri, v soli, po
poldne v podobini Lani v hizi v hizi
Lidij v Novim.

Dne 18. julija v podobini Valskih v hizi Tanusa Polje
popoldne v podobini Opale v hizi Tanusa Bogataj.

Dne 19. julija dopoldne v podobini Lani, popoldne v
podobini Lani v hizi Tanusa Bogataj in

Dne 20. julija dopoldne v podobini Lani v hizi Tanusa Bogataj

pisarnice, v popoldne v podobini Lani v hizi Tanusa Bogataj

Čačitek volitve dopoldne ob 9 uri, in popoldne ob
2 uri.

Vlada teh podobin, to je dachauska občina v asplem, in
voti enega odbornika in enega namestnika, potem hodi

to volitve dokončane, to so le splošne volitve občine.

Shiga odna po volitvah razdelkih vsakemu in sicer dne
24. julija 18. III. volitvega razdelka, in dne 25. julija 20.

poldne II. in popoldne I. volitvega razdelka, v obini
ski pisarnice. / Blj. Brnabi.

Skupnost v hizi dne 13. julija 1877

Ime Majic
jupel.

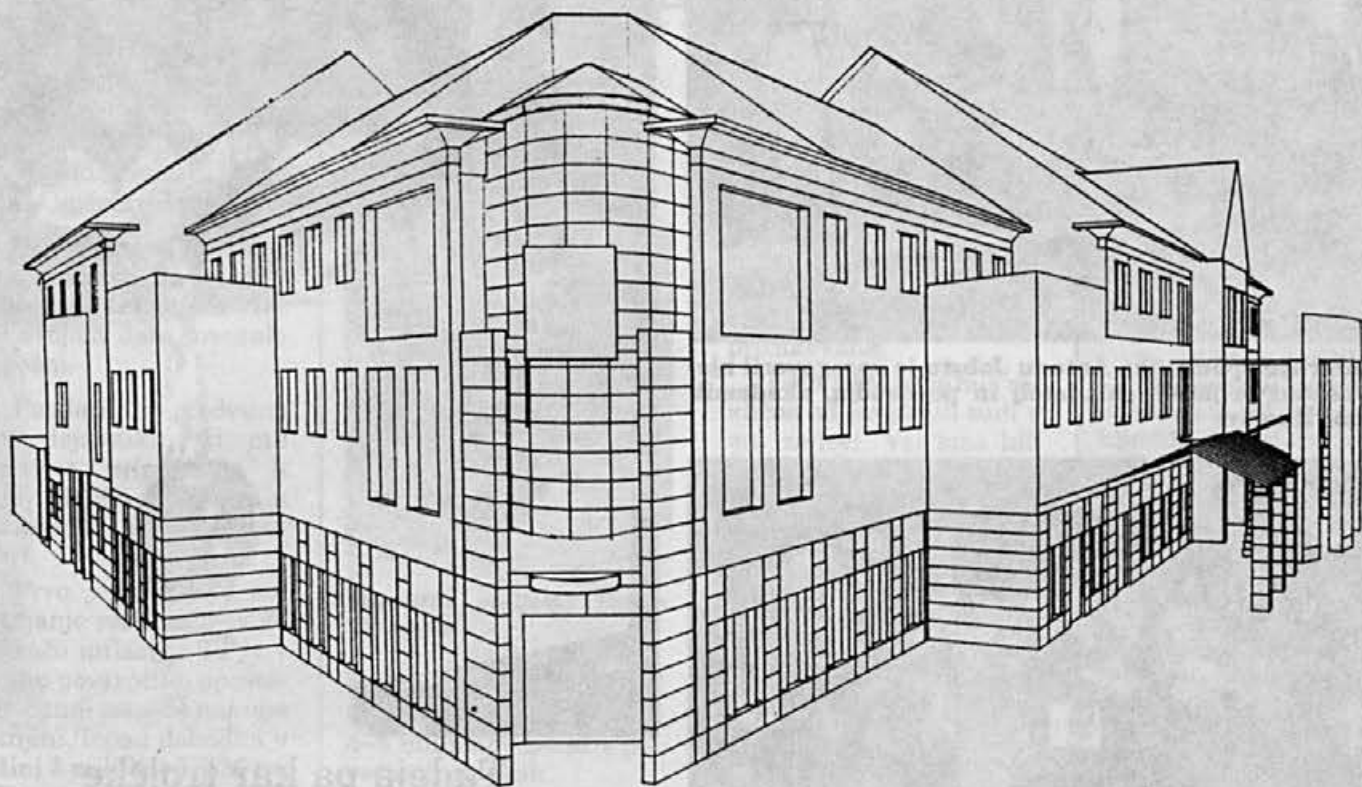
Za ilustracijo še kakšen star dokument

TO JE NAŠ KRAJ

Nov poslovno stanovanjski center v središču Žirov bo izgledal takole

Geodat s širšim programom – še enkrat

Firma GEODAT, katere lastnika sta Peter Zajc in Jure Možina, se uspešno uveljavlja s programom promocije firm – s pomočjo sodobne tehnologije.

Ta razvoj je bil potreben, saj prvotna dejavnost: videoteka in računalniško izobraževanje v sedanjih razmerah prinaša bolj malo. Vedno bolj usluge GEODATA za promocijo svojih podjetij iščejo ugledna, sodobna podjetja.

Takole bo izgledal poslovno-stanovanjski center, ki ga v središču Žirov načrtuje pet članov konzorcija – soinvestitorjev. Gre za objekt, ki bo v treh etažah imel 2800 m² površine, kjer bodo trgovine, gostinski lokali, storitvene in turistične dejavnosti – z nastanitvenimi zmogljivostmi vred.

Stavbo poslovnega centra PRIMATIC je projektirala skupina arhitektov, glavni arhitekt je Jaka Koman.

Spoštovani!

Nimam pravih besed, s katerimi bi lahko izrazila svoje veselje in hvaležnost ob obisku predstavnikov Alpine, ki so me tako prijetno presenetili s tako lepim in dragocenim darilom. Zato se še enkrat v imenu cele družine iz srca zahvaljujem celotni Alpini, OÖZ Sindikatu in Fin. rač. sektorju za darilo, ki mi bo obenem tudi trajen spomin na dobrovoljne delavce Alpine.

Najlepša hvala in lepo pozdravljeni.

Tadja Jesenko

TO JE NAŠ KRAJ

Ob odkritju spomenika Antonu Jobstu je spregovoril njegov osebni prijatelj, skladatelj in pevovodja, akademik Primož Ramovš

Letošnja priznanja krajevnih skupnosti so prejeli, z leve v prvi vrsti: Jože Oblak, Franc Loštrec, Jože Kavčič, Ivana Krvina, Franc Zalar, Janez Ravnikar in Evgen Podobnik. Priznanja je podelil predsednik krajevnih skupnosti Žiri Anton Beovič

ČRNA PIKA

Pred kratkim smo praznovali 100-letnico rojstva pokojnega skladatelja Antona Jobsta.

Cloveku, ki je toliko storil za razvoj kulture v Žireh, bomo res odkrili spomenik, toda pozabljamo vse drugo...

Ko sem obiskala hčerko Antona Jobsta Majco Lenče, mi je le-ta pokazala priznanja, ki jih je za svoje delo prejel njen oče. Ta priznanja čakajo na prostor v Žireh, kjer bi bila skupaj z Jobstovim klavirjem in slikami, ki so vedno visele nad klavirjem.

Smo morda pri predlogu za »črno piko« v eni od naslednjih številčk časopisa?

Črno piko zaslužijo prostori, ki jih ni. Očitno smo trdi in zlepa ne priznamo veličine sokrajanu – pa bi potrebovali prostor, kjer bi

shranili spomin na ljudi, ki so ime kraja ponesli v svet.

Žiri so malo večja vas – skrita med hribi – tako rekoč bogu za hrbtom. Žirovci pa so s svojimi pridnimi rokami in zdravo pametjo kraj odprli svetu. Potrebovali bi prostor, kamor bi s ponosom pope- ljali goste in jim pokazali kaj vse smo Žirovci zmoogli in kaj zmoremo. Imeli bi kaj pokazati: glasbo, likovno umetnost, pisano besedo in ne nazadnje umetelne izdelke pridnih rok (čipke, gozdarje in drugo obutev, pletene košare, orodje...).

Take prostore bi potrebovali, če že ne zato, da bi čistili prednike, pa zato, da bi bili v ponos in spodbuda nam in zanamcem. Ali bi lahko bila to nekdanja knjižnica, na vsak način pa prostor v sklopu žirovskih kulturnih ustanov.

Tadeja pa kar trojčke

Naša sodelavka v finančno računovodskem sektorju Tadeja Jesenko je že pred meseci povila trojčke.

Že takoj je ta izjemen dogodek vzbudil med nami veliko veselja in zanimanja, saj se kaj takega celo v vsej Sloveniji zgodi le redkokdaj.

Hkrati z veselim dogodkom pa prihajajo tudi skrbi; Betka, Boris in Bogdan so sicer še majhni pa zato nič manj zahtevni. Skupaj s podjetjem in sindikati so sodelavci obiskali srečno družino in ji skušali tudi pomagati.

Mladi družinici želimo, da pogumno in srečno uprav- lja življenjsko ladjico.

POVODENJ

Zadnja poplava ob koncu oktobra je v Žireh naredila veliko škode. Zlasti v Jarčji dolini, Žirovnici in Račevi je naraslo vodovje odnaša- lo nasipe, ceste, mo- stove, sprožalo zemelj- ske plazove...

Kot so povedali na sedežu krajevnih skup- nosti, je bilo kar za okoli 150 milijonov tolarjev škode. Če pomislimo, da iz skupnega »žaklja« lahko računamo le na kakšnih 12% sredstev, bo škoda težka popotni- ca bodoči občini Žiri.

»DELO-ZIVLJENJE« je glasilo Alpine Žiri.

Ureja ga uredniški odbor: Jana Erznožnik, Bogo Fi- lipič, Helena Kavčič, Slavko Kristan, Tatjana Pirnat, Silva Pivk, Neško Podobnik – glavni in od- govorni urednik.

Naklada: 2.400 izvodov.

Fotografija: Brigita Zem- ljarič.

Tisk: Gorenjski tisk Kranj.